

Beeld/spraak

Frank BAHNMÜLLER / Jozefien VAN HUFFEL

WILLEBROEK | Pijnloos of makkelijk was het zeker niet, het afscheid van drie parochiekerken in Willebroek. Maar voor de gezamenlijke nieuwe start zat de Sint-Niklaaskerk midden december wel vol. Het is een oude en tegelijk nieuwe kerk: gebouwd in de twaalfde eeuw, pas warm en eigentijds gerestaureerd. Mgr. LEMMENS wijdt het nieuwe altaar in. En een meisje lijkt aan haar pop uit te leggen wat er aan de hand is. Dat de grote mensen wat verdriet hebben om wat voorbij is, maar dat in dit nieuwe huis vast veel moois te gebeuren staat.

Geluk, geluk, geluk. Iedereen een veerkrachtig 2012 gewenst

ZieZoZorgen

Lieve SWINNEN

„ Ik wens het iedereen van harte: een gelukkig jaar. De invulling van het begrip ‘geluk’ mag iedereen voor zichzelf geven, hoewel ik voor een aantal kinderen en hun ouders de wensen enigszins kan raden.

De ouders van Mirthe hopen vast en zeker dat hun kleine meid van haar eetprobleem verlost geraakt. Ontwikkelen wordt dan kinderspel, want ze heeft mogelijkheden te over. Annabel kijkt (nu al) reikhalzend uit naar het middelbaar. Ze kampt met een leerstoornis, maar laat zich niet ontmoedigen. Veel succes straks. Ben worstelt met zichzelf. Op de grens met de volwassenheid raakte hij de pedalen kwijt. Hij is zo snel gekrenkt. Een dosis zelfrelativering en durf om te vallen en opnieuw op te staan heeft hij broodnodig. En voor mezelf en mijn team wens ik een geslaagde verhuizing naar de nieuwe praktijk. De hoeksteen moet symbool staan voor goede zorg.

Natuurlijk hoop ik dat de obstakels voor iedereen beperkt blijven, maar ik weet dat ze er zullen zijn: tegenslagen, teleurstellingen, misschien zelfs regelrechte rampen. Zo kom ik opnieuw bij het begrip ‘veerkracht’. *Growth in the middle of life*, groeien in de warboel van het leven, dat wens ik iedereen toe. Na een lezing over het thema maakte een hulpverlenster, in de weer met kans-

armen, de opmerking: „Dit is bruikbaar, ook voor onze meest kwetsbare mensen.” Dat is een stimulans voor mij om ook in 2012 het begrip veerkracht centraal te stellen.

Op de achterzijde van ons kerst- en nieuwjaarskaartje staat een afbeelding: *La casita* (huisje). We leenden het bij socioloog en publicist Stefan Vanistendael. Hij ontwikkelde de idee van het veerkrachthuis samen met Chileense collega's, vandaar het Spaanse *la casita*.

La casita, of de constructie ‘veerkracht’ voorgesteld als een huis. De bodem wordt gevormd door de basisbehoeften (gezondheid, voedsel, slaap). Iedereen die werkt in extreme omstandigheden, kent het belang daarvan. Eerst moet het materiële voorhanden zijn. Zonder dat is een positieve ontwikkeling of herstel onmogelijk.

Het aanvaard worden als persoon vormt het fundament van het huis. Op die laag situeren zich ook de relaties – meer of minder formeel – met anderen: familie, vrienden, burens, schoolkameraden, collega's, enzovoort.

Op het gelijkvloers treft men een belangrijk vermogen aan: de zin van het leven ontdekken, de samenhang van de dingen ervaren. Dat wordt vaak gevonden in concrete dingen. Zeker voor een kind is dat het geval. Het zorgen voor een huisdier, iemand helpen, delen. Op het gelijk-

vloers is er ook het contact met de tuin, de natuur.

De eerste verdieping telt drie kamers: zelfwaardering, vaardigheden en humor/aanpassingsvermogen. Stefan Vanistendael plaatst als kanttekening daarbij dat ingrijpen in vaardigheden misschien het makkelijkste lijkt (het kind dingen aanleren), maar dat dit nooit los van de andere componenten van het huis gezien mag worden. Wat ook niet vergeten mag worden is humor, een kracht die in veel omstandigheden de veerkracht bevordert.

Ten slotte is er de zolder: de openheid die je ontwikkelt door allerlei ervaringen in je leven. *La casita* is geen gesloten burcht, waar men zich afsluit van de realiteit, integendeel.

Net zoals een ander huis, heeft het veerkrachthuis een geschiedenis, het moet bedacht, gebouwd, onderhouden en soms gerepareerd worden. De kamers staan in verbinding met elkaar. Wanneer je door een huis loopt, zie je sterke punten en mankementen. Je ontdekt aanknopingspunten om op zoek te gaan naar de beste invalshoek, mogelijkheden tot verfraaiing.

Daarom deze boodschap voor 2012: veerkracht versterken bij kinderen moet gezien worden als een basisingrediënt van opvoeden. Veel geluk ermee.„